

China verhindert de Amerikaanse blokkade van Iran

Door Frank , 14 april 2026

De hele wereld stelt zich dezelfde vraag: durft CENTCOM de oorlog aan te gaan met China? Dit is geen wilde hypothetische vraag meer.

Volgens gegevens van MarineTraffic stak de Chinese tanker Rich Starry, varende onder de Malawische vlag, gelieerd aan Shanghai Xianrun en vertrekkend vanuit Sharjah in de VAE met ongeveer 250.000 vaten methanol aan boord, afgelopen dinsdag de Straat van Hormuz over, met de boodschap "China Owner & Crew" op het schip.

De Rich Starry was daarmee de eerste tanker die de Straat van Hormuz passeerde en verliet op weg naar China, sinds de blokkade van Trump – die nu weer moet worden opgeheven – van kracht is.

Op een ongebruikelijk onsubtiele manier geeft Peking hiermee aan dat een wanhopige regering-Trump China niet zomaar kan manipuleren met een soort Pirates of the Caribbean-scenario – maar dan in een andere vorm –.

CENTCOM heeft wel vermeld dat de blokkade gericht is tegen schepen die Iraanse havens binnenvaren of verlaten. De Rich Starry kwam uit Sharjah – dus technisch gezien was die niet doelwit. De echte test van de blokkade zal zijn wanneer bijvoorbeeld een Chinese tanker vanuit Bandar Abbas vertrekt.

De tolpoort van de Revolutionaire Garde is zich ondertussen niet bewust van de plannen van CENTCOM. Deze wordt vrijwel in realtime aangepast – inmiddels uitgegroeid tot een gedetailleerd vijfstappen controle systeem dat van toepassing is op elk schip, ongeacht uit welke haven het komt. Alle schepen die de afgelopen tijd hebben kunnen passeren – uit China, India, Pakistan en een paar andere

bevriende landen – hebben dezelfde smalle vaarroutes in Iraanse territoriale wateren gebruikt, langs de eilanden Qeshm en Larak.

Iedereen – behalve in speciale gevallen – moet de tol van \$ 1 per vat betalen, in bitcoin of yuan. Dat is binnen vijf seconden geregeld. Vervolgens ontvangt de tanker een VHF-wachtwoord.

Schepen met een verzekering, registratie bij een vlagstaat en toegang tot westerse havens zullen niet passeren. Deze schepen die aan de regels voldoen, zijn al op weg naar Amerikaanse havens.

Het fascinerende aspect betreft de enorme Iraanse schaduwvloot: niet verzekerd; mag onder elke vlag varen; hoeft geen westerse havens aan te doen; is al zwaar gesanctioneerd; en is daarom volkomen vreemd aan het Amerikaanse systeem dat door de blokkade wordt afgedwongen. Blokkade of niet, verschillende tankers blijven laden bij Iraanse terminals.

Er drijven al zo'n 160 miljoen vaten olie buiten de Straat van Hormuz: dat betekent dat Iran zijn klanten in Azië, met name China, in ieder geval tot half juli kan blijven bevoorraden, uitgaande van een import van 1,8 miljoen vaten per dag door China.

Een blokkade om de petrodollar te beschermen

Voor de duidelijkheid: hoewel de oorlog tegen Iran, in de kenmerkende stijl van het Rijk der Chaos, wederom het internationaal recht schendt – noem het Bellum Iniustum (“Onrechtvaardige Oorlog”) – is de aangekondigde marineblokkade volgens het internationaal recht ook een oorlogsdaad.

President Xi Jinping was dinsdag heel direct: de rechtsstaat kan niet “gebruikt worden wanneer het uitkomt en aan de kant geschoven worden wanneer het niet uitkomt”. Hij voegde eraan toe: “we mogen niet toestaan dat de wereld terugvalt in de wet van de jungle.”

Vergelijk dit nu eens met Trumps eigen rechtvaardiging voor de – illegale – blokkade. Een verklaring waarin stond: “We zullen Iran niet toestaan olie te verkopen aan degenen die het wel mogen en niet aan degenen die het niet mogen. Het is alles of niets”, werd gevolgd door: “Laat China zijn schepen naar ons sturen. Stuur ze naar Venezuela. We hebben genoeg olie. We verkopen het zelfs goedkoper.”

Dat was de overduidelijke aanwijzing dat de blokkade de kern vormt van de petrodollar oorlog. China koopt van Iran met petrodollars. Trumps spel draait niet om de verkoop van olie; het draait erom China afhankelijk te maken van de petrodollar. Om tot de kern van de zaak te komen: Trumps onoverwinnelijke armada kan geen

zeeblokkade opleggen zonder een reeks schepen. Op dit moment zijn die nergens te bekennen.

De USS Abraham Lincoln werd gespot in de Golf van Oman, op ongeveer 200 kilometer van Zuidoost-Iran: overigens een aantrekkelijk doelwit voor Iraanse raketten. Dit is de afstand waarop de wasruimtes op Amerikaanse vliegdekschepen vaak in brand vliegen.

De USS George H.W. Bush en haar carrier strike group bevinden zich momenteel voor de kust van Namibië.

Over lafheid gesproken: ze moeten Afrika omzeilen omdat ze bang zijn Ansarallah in de Bab-al-Mandeb te confronteren. De afschrikwekkende kracht van de Jemenitische Houthi's is overigens nauwelijks te vergelijken met de toegenomen vuurkracht van Iran.

Zelfs als de blokkade daadwerkelijk zou worden doorgevoerd, heeft Iran nog steeds meerdere manieren om olie over land door Eurazië naar China te vervoeren, via een deel van de Chinees-Iraanse spoorlijn, een project van de Nieuwe Zijderoute/BRI (betaald door Peking). Het Epstein-syndicaat bombardeerde, zoals te verwachten, een deel van de spoorlijn, maar dat is inmiddels hersteld. Bovendien kan Iran een overeenkomst sluiten met Turkmenistan om hun gaspijpleiding te gebruiken (ook betaald door China).

De realiteit tijdens deze waanzinnige oorlog is vreemder dan fictie. Maar het idee dat CENTCOM het zou durven om een Chinees schip in beslag te nemen en bijvoorbeeld in Djibouti te parkeren, laat staan te laten zinken – een oorlogsdaad – tart elke logica. Tja, met een gestoorde christelijke zionist als Amerikaanse minister van Eeuwige Oorlogen is alles mogelijk.

Ondertussen, in het grote geheel...

Drie cruciale ontwikkelingen zijn essentieel om te begrijpen welke kant de wind op waait.

1. Het proces van het accepteren van Iraanse soevereiniteit over de Straat van Hormuz is al in gang gezet. Het systeem werd vorige maand door het Iraanse parlement gelegaliseerd en er wordt momenteel met Oman onderhandeld over de verdere details. Zelfs Japan heeft het systeem al gebruikt. Zuid-Korea stuurde een speciale gezant naar Teheran om precies dat te bespreken. Zuid-Korea zal uiteindelijk de sancties tegen Iran opheffen en de bijbehorende tol betalen. Als Seoul, een belangrijke Aziatische klant, een preferentiële behandelingsovereenkomst sluit, zullen vrijwel alle landen volgen. En Washington kan daar niets aan doen.

2. Het telefoongesprek tussen Poetin en Pešešek. Ook dit telefoongesprek geeft een duidelijk beeld. Poetin maakte duidelijk dat Rusland de veiligheid van Iran als "intrinsiek verbonden" met die van Rusland beschouwt. Elke agressie tegen Teheran moet daarom worden gezien als een grote destabilisatie van Eurazië. Cruciaal is dat Poetin en Pezeshkian geïnteresseerd zijn in de volledige activering van de Internationale Noord-Zuid Transportcorridor (INSTC), zo snel mogelijk. De INSTC is een van de belangrijkste nieuwe verbindingscorridors van de 21e eeuw, naast de Arctische Zijderoute (zie mijn documentaire over de INSTC, vorig jaar opgenomen in Iran, van de Kaspische Zee tot de Perzische Golf en de Golf van Oman). Hier zien we dus Poetins subtiele boodschap aan het Witte Huis – parallel aan die van China. Als CENTCOM het aandurft om Iraanse schepen aan te vallen, valt het de strategische partner van 's werelds belangrijkste kernmacht aan.

3. De kers op de taart. Deze dinsdag en woensdag brengt de Russische minister van Buitenlandse Zaken, Sergej Lavrov, een officieel bezoek aan China, waar hij spreekt met de Chinese minister van Buitenlandse Zaken, Wang Yi. Het strategisch partnerschap tussen Rusland en China is meer dan ooit van kracht.

De nieuwe Primakov-driehoek - RIC (Rusland-Iran-China) - is in werking. Blokkade? Welke blokkade?

Bron: Pepe Escobar